

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Primam Secundæ, & Secundam Secundæ Summæ
Theologiæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

2 Vtrum si est aliquid creatum, sit operatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72759](#)

Vtrum beatitudo sit operatio.

AD SECUNDVM sic proceditur. Videtur, q̄ beatitudo non sit operatio. Dicit enim Apost. Ro. 6. Habetis fructum uestrum in sanctificationem, finem vero uitam aeternam: sed uita non est operatio, sed est ipsum esse viuentium. ergo ultimus finis, qui est beatitudo, non est operatio.

¶ 2 Præt. Boetius dicit in 3. de consol. t̄ quod beatitudo est status omnium bonorum aggregatione perfectus: sed status non nominat operationem. ergo beatitudo non est operatio.

¶ 3 Præt. Beatitudo significat aliquid in bono existens cum sit ultima perfectio hominis: sed operatio non significat ut aliquid existens in operante, sed magis ut ab ipso procedens. ergo beatitudo non est operatio.

¶ 4 Præt. Beatitudo permanet in beato: operatio autem non permanet, sed transit. ergo beatitudo non est operatio.

¶ 5 Præt. Vnius hominis est una beatitudo: operationes autem sunt multæ. ergo beatitudo non est operatio.

¶ 6 Præt. Beatitudo inest beato absq; interruptione: sed operatio humana frequenter interrupitur, pata sommo, vel aliqua alia occupatione, vel quiete. ergo beatitudo non est operatio.

SED CONTRA est, quod philosophus dicit in primo Ethic. quod felicitas est operatio secundum virum perfectam.

RESPON. Dicendum, q̄ secundum quod beatitudo hominis est aliquid creatum in ipso existens, necesse est dicere, q̄ beatitudo hominis sit operatio. Est n. beatitudo in ultima hominis perfectio. vnumquodque autem intantum perfectum est, in quantum est actu, nam potest sine actu imperfecta est. oportet ergo beatitudinem in ultimo actu hominis consistere. Manifestum est autem, q̄ operatio est ultimus actus operantis; vnde & actus secundus a philosopho nominatur in 2. de anima. * Nam habens formam, potest in potentia operans: sicut sciens, est in potentia considerans. Et inde est q̄ in alijs rebus, res unaquaque dicitur esse propter suam operationem, ut dicitur in 2. de caelo. t̄ necesse est ergo beatitudinem hominis operationem esse.

AD PRIMUM ergo dicendum, q̄ uita dicitur dupliciter. Vno modo, ipsum esse viuentis, & sic beatitudo non est uita. * Ostensum est n. q̄ esse unius hominis qualcunq; sit, non est hominis beatitudo: solum enim Dei beatitudo est suum esse. Alio modo dicitur uita, ipsa operatio viuentis, sicut principium uite in actu reducitur: & sic nominamus uita actionem, vel contemplatiuum, vel voluntuam: & hoc modo uita eterna dicitur ultimus finis. quod patet per hoc quod dicitur Ioan. 17. Hac est uita aeterna, ut cognoscant te Deum verum & vnum.

AD SECUNDUM dicendum, q̄ Boet. diffinido beatitudinem, considerauit ipsam communem beatitudinis rationem. Est n. eos beatitudinis ratio, q̄ sit bonum commune perfectum, & hoc significauit cum dixit, Quod est status omnium bonorum aggregatione perfectus, per quod nihil aliud significatur, nisi, q̄ beatus est in statu boni perfecti. Sed Arist. ex prefatis ipsam essentiam beatitudinis, ostendens per quid homo sit in huiusmodi statu: quia per operationem quandam. & ideo in 1. Ethic. ipse ostendit, quod beatitudo est bonum perfectum.

AAD TERTIVM dicendum, quod sicut dicitur in 9. Metaph. duplex est actio, una quæ procedit ab operante in exteriorem materiam, sicut uire & secare. & talis operatio non potest esse beatitudo: nam talis operatio non est actio, & perfectio agentis, sed magis patiens, vt ibidem dicitur. * Alia est actio manens in ipso agente, ut sentire, intelligere, & velle: & huiusmodi actio est perfectio & actus agentis. & talis operatio potest esse beatitudo.

AD QUARTVM dicendum, q̄ cum beatitudo dicat quandam ultimam perfectionem, sicut quod diuerses beatitudinis capaces, ad diuersos gradus perfectionis pertingere possunt, secundum hoc necesse est quod diuersimode beatitudo dicatur. Nam in Deo est beatitudo per excellentiam, quia ipsum esse eius, est operatio eius: quia non fruitur alio, sed seipso. In Angelis autem, beatitudo est ultima perfectio secundum aliquam operationem, qua coniunguntur bono incremento: & haec operatio est in eis uirginis & semper uera. In hominibus autem secundum statum presentis uita, est ultima perfectio secundum operationem, qua homo coniungitur Deo. Sed hec operatio nec continua potest esse, & per consequens nec uirginis est: quia operatio intermissione multiplicatur, & propter hoc in statu presentis uita, perfecta beatitudo ab homine haberi non potest. vnde Philosophus in 1. Ethic. ponens beatitudinem hominis in hac uita, dicit eam imperfectam, post multa concludens. Beatos autem dicimus ut homines: sed promittitur nobis a Deo beatitudo perfecta, quando erimus sicut angeli in celo, sicut dicitur Matth. 22. Quantum ergo ad illam beatitudinem perfectam cessat obiectio: quia uirginis & continua, & semper uera operatione in illo beatitudinis statu mens hominis Deo coniungitur: sed in presenti uita quantum deficitur ab uirginitate & continuitate talis operationis, tantum deficitur a beatitudinis perfectione. Est tamen aliqua participatio beatitudinis: & quanto operatio potest esse magis continua & uirginis, tanto plus habet rationem beatitudinis. & ideo in actione vita, que circa multa occupatur, est minus de ratione beatitudinis, quam in uita contemplativa, quæ uertatur circa uirginem. i. circa ueritas contemplationem. et si aliquis homo actu non operetur hinc operationem: tamen quia in promptu habet eam, semper potest operari. Et quia etiam ipsam cessationem, puta somni, vel occupationis alicuius naturalis, ad operationem predictam ordinat, quasi uidetur operatio continua esse. Et per hoc patet solutio ad quintum, & ad sextum.

Vtrum beatitudo sit operatio sensitiva partis, aut intellectiva tantum.

AAD TERTIVM sic proceditur. Videtur, q̄ beatitudo consistat etiam in operatione sensus. Nulla n. operatio inuenitur in homine nobilior operatione sensitiva, nisi intellectiva. Sed operatio intellectiva dependet in nobis ab operatione sensitiva, quia non possumus intelligere sinephantasmate, vt dicitur in 3. de anima. * ergo beatitudo consistit etiam in operatione sensitiva.

¶ 2 Præt. Boe. dicit in 3. de consol. Quod beatitudo est status omnium bonorum aggregatione perfectus: sed quædam bona sunt sensitiva, quæ attingimus per sensus operationem. ergo uidetur q̄ operatio sensus requiratur ad beatitudinem.

¶ 3 Præt. Beatitudo est bonum perfectum, ut probatur in 1. Ethic. quod non esset, nisi homo perficeret per

*tex. 16. 20. g.

Eod. te. 16.

Cap. 10. in fin. ne 10. 5.

2. c. contra 33.
& 17. princi.
Et opu. 3. ca.
264. & 1. E.
thic. lec. 10.

* Prosa 2. cir.
ca. prin.

*ca. 7. tom. s.